

ο ο ν πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις
 εν τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα ρι
 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ς

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ
ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγή τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω
τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς
τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς
σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

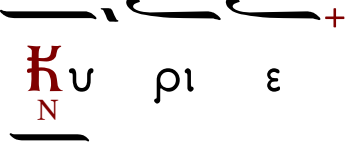
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

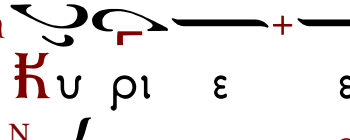
ΧΟΡΟΣ: **Γ**οὶ, Κύριε.

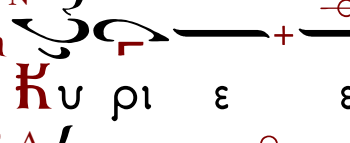
ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** **Α**μήν.

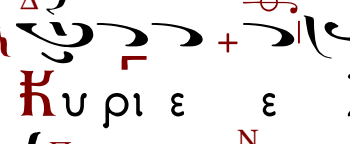
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

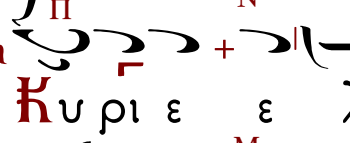
Ἰχθὺς λαὶ Νῆ

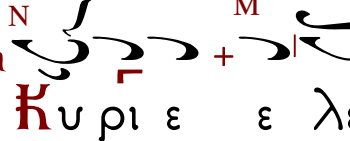
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

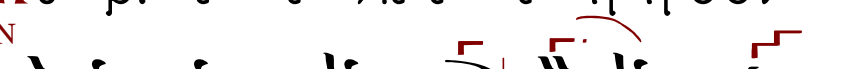
4.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

ETEPA.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ

5. ^ν ^Ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

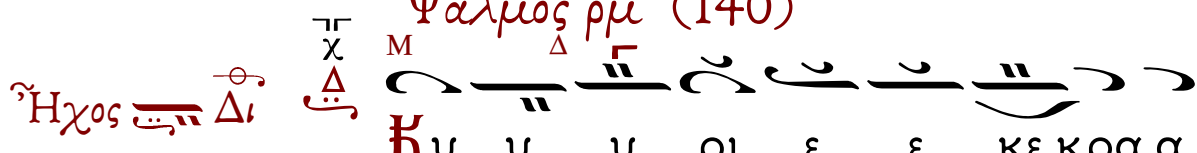
10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρά στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος Δι'

Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α

ζα προς σε ει σα α ακου σο ο ο ο ον

μου ει ει σα κου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε ε κε ε

κρα α ζα α α προς σε ει σα α α ακου

ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ωω ω ως μου εν τω

κε κρα γε ναι αι με ε ε προς σε ει σα

κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

^Δ
^Δ Κατευ θυν θη η ητω ω η ηπρο σευ
 χη η η η η ημουως θυ μι ι α α α
 α μα α ε ε ε νω ω ωπι ι ο ο ον σου
⁶ ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων
 μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι
 ε

Σπικηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ἦχος Δι

Στίχος. ^{χ^Μ}
^Δ Ε αν α νο μι ας πα ρα τη
 ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε

τα ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος
ε στιν

Ότε, Μυροφόροι σε Χριστέ, λίαν τὸ πρωῒ ἐπεζήτουν, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, μύρα καὶ ἀρώματα, ἔχουσαι ἤρχοντο, καὶ τῷ πόθῳ δακρύουσαι, ἤκουον ἐκ τάφου, νεανίου λέγοντος· Παύσασθε κλαίειν, ὅμως, τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι βοήσατε πᾶσιν· Ὅτι ἐξεγήγερται ὁ Κύριος.

Σπῆχος. νε κεν του ο νο μα τος σου
υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει
νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ
πι σεν η ψυ χημου ε πι τον Κυ ριον

Ἰσμεν, ὦ εὐσχήμων Ἰωσήφ, σὲ Χερουβικὸν καθὼς ἄρμα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὥμοις σου βαστάζοντα, Σταυροῦ κατάγοντα. Μακαρίζομεν

Σπυχρά προσόμοια τοῦ Ὁσίου .

ἤχος πλ. δ' ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπχ.: χ^N
 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

Μάκαρ Σεραφεῖμ τρισόλβιε, ἐν ἀγρυπνίαις
πολλαῖς, καὶ συντόνοις δεήσεσι, καὶ παννύχοις
στάσεσι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος καὶ ὅλος
οἶκος Θεοῦ γενόμενος, χάριν θαυμάτων ἀξίως
εἵληφας, νόσους ἐκάστοτε, θεραπεύειν Ὅσιε.
Ὅθεν πιστῶς τὴν σεπτὴν σου κοίμησιν
πανηγυρίζομεν.

Μα καρ Σε ρα φειμ τρι σολ βι ε εν α
 γρυ πνι αις πολ λαις και συν τονοις δε η σε
 και παν νυ χοις στα σε σι την ψυ χην κα θη

ρα με νος και ο λος οι οι κος Θε ου
 γε νο με νος χα ριν θ αυ μα α των α ξι ως ει
 λη φας νο ο σου ε κα στο τε θε ρα
 πευ ει ν Ο σι ε Ο θ εν πι στως την σε πτην
 σου κοιμη σιν πα νη γυ ρι ι ζο ο μεν
 Σπλχ.: Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα
 τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον
 παν τες οι λα οι

Μάκαρ Σεραφείμ θεόληπτε, ό τής Ελλάδος
 βλαστός, τής έρήμου ό κάλλιστος, πολιστής και
 πρόμαχος, τών καμνόντων θερμότατος, τών
 θλιβομένων σεπτή παράκλησις, και πενομένων
 χορηγέ ένδοξε. Όθεν την μνήμην σου,
 συνελθόντες άσμασι πνευματικοίς, πόθω
 έορτάζοντες, Χριστόν δοξάζομεν.

Μα καρ Σε ρα φειμ θε ο λη πτε ο
 της Ελ λα δος βλαστος της ε ρημου ο
 καλ λι στος πο λι στης και προ μα χος των
 κα μνον των θερ μο τα τος των θλι βο
 με ε νων σε πτη πα ρα κλη σις και πε νο
 με ενων χο ρη γε ε εν δο ξε Ο ο θεν
 την μνη μην σου συ νελ θον τες α σμα σι πνευ
 μα τι κοις πο θω ε ορ τα ζον τες Χρι στον
 δο ξα α ζο ο μεν
 Σπ̣χ̣.: Ο τι ε κρα ται ω θη το ε
 λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

Θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

ω να

Τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, καὶ πολιοῦχον στερρόν, Σεραφεὶμ τὸν τρισόλβιον, φιλεόρτων σύστημα, δεῦτε χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ ἐγκωμίων ἄνθεσι στέψωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν θερμῶς ἐκβοήσωμεν, ῥῦσαι τὴν ποιμήνην σου, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ χαλεπῶν, νόσων ταῖς πρεσβείαις σου θεαίαις πρὸς Κύριον.

Τὸν τῆς ἐ ρη ῆ μου κο σμη το ρα και

πο λι ου χον στερ ρον Σε ρα φειμ τον τρι

σο λβι ον φι λε ορ των συ στη μα δευ τε

χει ρας κρο τη σω μεν και ε γκω μι ι

ων αν θε σι στε ψω μεν και προς αυ το ον θε ρ

μωσ εκ βο η σω μεν ρυ υ σαι την ποι μνην

σου ^Ππειρασμων και ^Μθλιψεων και χαλεπων ^ππ
νων ^Γτωνταις ^Νπρεσβειαις σου ^Δθειαις προς Κυ ^υυ
ρι ^νον ^αα

δι ι ι ι με ^ν Ο θεν και του να μα α
 τος της ε γκρατει ει ασεμφο ρη θεις ^Δπη γας
 θ αυ μα των τοις προ σι ου ου σι πι στως ^Δτη
 σο ρω των λει ψα νω ω ω ν σου ^Δα να βλυ
 υ ζεις δι η η η νε νε ε ε ε κως ^ν Δι
 ο ο συ νελ θον τες εν τη α γι ι α α
 σου ου μνη η η μη ⁶πνευ μα τι κως ε ορ τα
 ζο ο ο μεν ^Δλε ε ε ε γο ο ο ο ο ν τες ^ν
 μη δι α λι πης δε ο με ε νος υ περ η μω
 ω ν προ ος Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^Δτου σω
 θη η η η ναι ^πτας ψυ χα α α ας η η η η

η μω ω ω ων
η μω ω ω ων

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ω των α α μην

Αι Μυ ρο φο ροι ορθρι αι γε ε ε νο

με ε ναι και το μνημα σου με τα σπουδη ης

κα α τα α α λα βου ου σαι ε πε ζη η

η του ου ουν σε ε Χρι ι ι ι στε

προς το μυ ρι σαι το α α α α χραν τον Σω

ω ω μα α α α σου και του Αγ γε

λου τοις ρημα σιν ε νη χη η θει ει ει σαι

χα ρο ποι α α α συ υμ βο ο ο λα

τοις Α πο στο ο ο ο λοις ε κη η η
 ρυ υ υ υ υ τ τον ο τι α νε ε ε στη ο
 αρ χη γος της σω τη ρι ας η η μων σκυ
 λε ευ σα α ας τον θα α να α α τον τω
 δε κο σμω δω ρου ου ου ου ου με ε ε ε
 νος ζω ην αι ω νι ι ον και το με ε γα
 ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν».

Ἦχος Δι

Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης

α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου

ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο

ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ

σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ

μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α

γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ζι ο

ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει

σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ψῆχος δ'.

Ψῆχος ᾠὴ Δί

ᾠ. Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
 εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
  (Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Τὸ τρίτον. Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου
 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
 ον

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Соφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν, αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ

σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.
Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη
παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

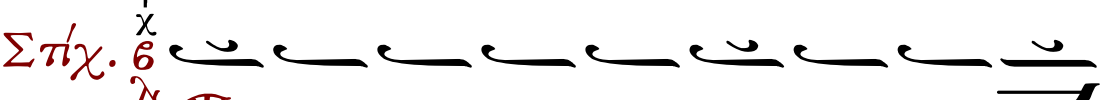
πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν σπῆχον. τοῦ Ὁσίου
 Ὁχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον, ἁσματικῶς ὡ φιλέορτοι,
 ἐορτάσωμεν σήμερον, μνήμην τοῦ θεόφρονος,
 Σεραφεῖμ τοῦ πάνυ, καὶ σεπτὴν χορείαν,
 ἐπικροτήσωμεν φαιδρῶς, καὶ τὸν Σωτῆρα
 ἐξιλεώσωμεν, ὅπως τῶν περιστάσεων, καὶ τῶν
 κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς αὐτοῦ ἡμᾶς
 ῥύσῃται, ἱκεσίαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Σπῆχ.
 Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι

 ου ο θα να τος του ο σι ι ου αυ του

Φαιδρῶς ἀνατέταλκεν, οἷάπερ ἄστρον
 πολύφωτον, ἥ πανένδοξος μνήμη σου, ἀκτῖσιν
 ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων
 παμμάκαρ, καὶ κατευφραίνουσα πιστῶν, τὰς
 διανοίας τῇ τῶν θαυμάτων σου, αἴγλη
 θεομακάριστε, ἣν εὐλαβῶς ἐορτάζοντες,
 ἐπαξίως τιμῶμέν σε, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Σπῆχ.
 Μα κα ρι ος α νηρ ο φο

 βου με νος τον Κυ ρι ον

Ἄγγελος ἐπίγειος, καθάπερ ἄλλος ἐβίωσας,
ἐγκρατεία πανεύφημε, μαράνας τὸ σῶμά σου,
καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, τὴν μνήμην θανάτου, διὰ
παντὸς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ καὶ
αὐξανόμενος, ταῖς θείαις ἀναβάσεσι, πρὸς
ἐφετὸν τὸ ἀκρότατον· ὅθεν μάκαρ, κατήντησας,
πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκρόρειαν.

Δόξα τοῦ Ὁσίου

Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

Π̣
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι αι

Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α

τι

Π̣
Πνευματος α γι ι ι ου πληησθεις θε

ο φο ρε Πα τη η ηρ η η η η μων τας

ε πι νοι ας των δαι μο ο νω ω ω ν κα τη η

ηρ γη η η η σας Τω γαρ Σταυ ρω του Κυ

ρι ου σου ο πλι σα με ε νος και εν του τω

θαρ ρων παν τοι ας νο σου εξ αν θρω πων α

πη η η η λα α α σας ψυ χων μεν πα

α θη αλ λο κο ο τα σω μα των δε αλ γη δο
ο ο ο νας α α νι ι α α α α τους Δι ο σου
δε ο με θη ταις προς Θε ον με σι τι αι
αις σου ει ρη νην τη ποι μνη σου δω ρη
θη η ναι αι παρ αυ του και ταις ψυ χαις η μων
το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο
ος

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Δευτέρα μετὰ τὴν πῶν Μυροφόρων
ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα.

Ἦ
 Χ^Μ
 Δ
 Κ^Δαι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην
 Δ
 Τ^Δι τα μυ ρα τοις δα κρυ υ σι Μα θη τρι
 αι αι αι κίρ να α τε ο λι θος κε κυ λι ι
 σται ο τα α α α φος κε κε ε ε νω ω
 ω ω ται ι δε τε ε ε την φθοο ραν τη
 ζω η πα α α τη η θει ει ει σαν τας
 σφρα γι δας μαρ τυ ρου σα ας τη λα αυ γως υ
 πνου ουν τα ας δει ει ει νως τους φυ υ
 λα α κας των α α α πει ει ει ει θων

το θνη τοον σεσωσταισααρ κι Θε ε ου
 ο Α α α δης θρη η η νει δρα μουσαι
 χα α ρα ει ει πα τε ε τοι οι οις Α α α
 πο στο ο λοις ο νε κρω σας Χρι στος τον
 θα να α τον πρω το το κο ο ος εκ νε εκρων
 υ μας προ α γει ει ει εις την Γα λι λαι
 αι αι αι α α α αν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δ'

Ο^χ ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
 του ζυ λου κα θε λων το α χραν τον σου Σω
 ω ω ω μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας
 και α ρω ω μα σιν εν μνηματι και νω
 κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α
 νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω
 το με γα ε ε ε λε ος

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

 Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον
 η ζω η η α θα α να τος το τε τον
 Α δην ε νε εκρω σας τη α στρα πη της Θε
 ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας
 εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα
 σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η
 μων δο ο ο ζα σοι

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως...

Ἦχος Γα̇

Θεὸν βλαστήματός Βοιωτίας ἐμ
 πνούν ὀργανόν της ἐγκρατείας ἀνεδει
 χθης Σεραφειμὰ ζῆα γαστέρας γάρ
 Ὁσίων βαδίσαστοισι χνεσιν ἀρ
 τιφάνως ἐν τῷ κοσμῷ ἐξελαμψας
 Πατὲρ Ὁσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεύε
 δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἐλε
 ος

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε...

Ἦχος ᾤ Δι

Δόξα Πατρὶ...

ᾠχ^Β Δ

Εκ γης ἀνατείλασα ὡς τῆς Ἑλ

λαδος βλαστός ἡ πάντιμος καρὰ σου

Πατήρ ἡ μων Σε ραφειμ ἐκ βλῦζει ἰ

α ἀμαρτὰ καὶ ἐκπληττεῖ ἡ μὰς τοὺς

ποθωτὶ μωων τὰς σε ὁ θεν οἰτησὼρ σου

εὐλαβῶς προσιόντες λαμβανουσι θε

ραπείαν καὶ ἰασεις τελευτᾷ δι' ὅσον σε

τι μω μὲν Πατὴρ ἡ μων Ὁ ὁ σι ε

Καὶ νῦν...
 Ταις Μυροφοοροις γυναι
 ξι παρομνημαεπιστας ο Αγγελος
 εβοοοοαταμυροτοις θνητοις
 παρχειαρμοοδια Χριστος δε διαφθο
 ρας εδειχθη αλλοτριος αλλακραυγασα
 τε ανεστη ο Κυυριος παρεχων
 τω κοσμω το μεγα εεελεοοος

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.